

ולשמות שזה כבר הסוף

תקשור עם דיאל, ירושלים, ה' חשוון התשע"ד

אבא, אבא, אתמול אני כל-כך בכיתי בלב. בכיתי בגלל מספר סיבות: קודם כל בכיתי בגלל שהרב עובדיה יוסף זצ"ל עזב את העולם הזה, בכיתי עליו כיהודי גדול, תלמיד חכם ענק, כיהודי שהיה לו לב פתוח לכל היהודים, הוא עזר להרבה אנשים בודדים שבאו אליו, עמך, שבאו לקבל עזרה מאדם שהוא גדול בתורה שיכול לכוון אותם. הם מצאו יהודי עם לב גדול ורגיש, ואפילו היה בוכה עם האנשים על הצרות שלהם.

גדול הדור שעם הידע העצום שלו בתורה – יכול היה להגיע ולכוון כל יהודי שהיה במצוקה – עד שהרגיש שהיהודי יכול להשתלט על עצמו, על הצער שלו, עד שהוא הרגיש שיש לו תקוה וקרבה לה' – וזו הייתה הגדלות שלו.

אנחנו בתקופה מאד קשה, הרב עובדיה זצ"ל – לקח את היהודים הספרדים, שלמעשה פה בארץ ישראל, במדינת ישראל, מהרגע שהייתה מדינה – הם היו נחשבים לאזרחים דרגה ב' ולפעמים אפילו ג', גם החילונים וגם החרדים הסתכלו עליהם כפרימיטיביים. הציונים החילונים לקחו מהם את הדבר הכי חשוב שיש ליהודי – וזו היהדות.

כאשר הגיעו ארצה, לקחו מהם את הדת שהחזיקה אותם כל השנים, לקחו מהם את הפאר, את האצילות, את הסיבה לחיות. וההתנהגות המזלזלת הזו כלפי הספרדים גרמה להרבה שירדו מהדרך. אבל הספרדים תמיד החזיקו את האמונה בלב, את האמונה הזו רובם הגדול לא עזב. והם גם שמרו לרוב על טהרת המשפחה וזה שמר על הדורות.

ובא יהודי כמו הרב מרן זצ"ל – והוא הרים אותם ונתן להם את ההרגשה שזה כבוד להיות יהודי, כבוד להיות קרוב לה', כבוד להיות יהודי ספרדי.

הוא החזיר להם את ההרגשה הנכונה – שיש להם מסורת עשירה לא פחות מהאשכנזים, והרבה מאד חזרו בתשובה בזכות הרב עובדיה, הרבה בחורים נכנסו לישיבות.

משך השנים – היהודים באירופה התקלקלו הרבה יותר מהספרדים, ולכן לספרדים לא הייתה בעיה קשה לחזור בתשובה, הרבה מאד עוד זכרו את הסבתות שלהם, איך הן היו לבושות, איך הם שמרו מצוות. רוב הספרדים ואפילו החילונים שביניהם צמו ביום כיפור, הלכו להתפלל, ידעו להתפלל, אז הם חזרו בתשובה בהמוניהם, בחורים משייבות ספרדיות כבר ובנות בבתי ספר חרדיים – ויש כבר דור לתפארה.

משך כל הדורות לא היינו במצב הכי טוב, אבל עכשיו אנחנו נחשבים כדור הנמוך ביותר, גם האשכנזים וגם הספרדים. הגשמיים, חוסר הצניעות וחוסר הקדושה הורסים לנו את הכל, והרב עובדיה יוסף זצ"ל – הוא עודד את הצניעות וחיזק את הקדושה.

ישנם אנשים שלא מקבלים אותו כגדול הדור, אבל הוא היה גדול הדור. מה זה "גדול הדור"? גדול הדור הוא יהודי שלומד תורה, שהוא גאון בתורה, יהודי עם ידע רחב ביותר בתורה, שלוקח דור שלם ומנסה בכל מיני דרכים להעלות אותו ולהחזיר אותו לקב"ה.

הוא קיבל כל יהודי ויהודי, הוא קיבל כל יהודי ויהודי והשתדל לעשות הקלות למרות שהיו תלמידי חכמים שהיו נגד זה – אבל הוא עשה את זה כדי לעזור לעם-ישראל, ואם זה טוב או לא טוב – זה לא התפקיד שלנו לשפוט, והתוצאה היא שאלפי-אלפי יהודים חזרו בתשובה, בנו בתים, ממלאים את הישיבות ובתי הספר החרדיים.

זהו גדול הדור – הוא לוקח על עצמו את הצרות של הדור – ובהוא הוא גדול הדור.

הוא האחרון, ועכשיו אנחנו נכנסים לתקופה אחרת שאנחנו יתומים.

נשארו לנו עוד צדיקים ברוך ה' – אבל הם לא יכולים לקחת שבור של העול של הדור על עצמם. וכמו שכתוב שבור של משיח נהיה יתומים ולא יהיו לנו גדולי הדור.

אז כל יהודי ויהודי יצטרך לעבוד, להתאמץ ולחפש את הקב"ה ואת האמת ולעשות תשובה. כל יהודי יצטרך לבד בעצמו להגיע לזה. ה' יעזור לו, והוא

יצטרך לעבוד קשה בעצמו, וזה יהיה מפחיד אלה שאין להם כל-כך אמונה וביטחון בה', זה יהיה מפחיד מאד. אבל ה' יעזור ויציל כל יהודי ויהודי, ה' יציל את כל היהודים האמיתיים והוא יביא אותם לגאולה השלמה.

אבל יהודי שפוף כל כך בגלל הגשמיות, לא יכול להשתחרר מזה ולרצות את הגאולה השלמה, לא יכול להבין את זה, איזו הנאה זו, הנאה רוחנית, לא יכולים להבין.

אז לכן, לפני נגיע לגאולה הקב"ה יעביר אותנו דרך המדבר כביכול, מדבר שאין לנו מנהיגים שיכולים לכוון אותנו למקום הנכון. יש אמנם צדיקים שאנחנו יכולים ללכת אליהם לשאול שאלות, אבל זה לא יהיה מספיק, הצדיקים שלנו, הרבה מהם מוקפים בגבאים ועסקנים ויש להם אגנדה אחרת לגבי החזרה בתשובה, ושמה יהיה קשה מאד למצוא את הדרך.

רק אנחנו בעצמנו, חייבים להראות לקב"ה שהרצון הגדול ביותר שיש לנו זה להיות עבד ה', לחיות בשביל לעשות את רצון ה', וברגע שנגיש את זה, ונדע שזו האמת, ונהיה מוכנים עם כל המהות שלנו להיות עובדי השם ועבדי השם.

אז הכל יפתח לפנינו, ואנחנו ניכנס לעולם הבא, עולם של שמחה, בשמחה, בששון ובהכונה, המשיח יוביל אותנו לבית המקדש והקורבנות, נרגיש את האור הגנוז, ונבין שעד היום לא ידענו באמת מה זה שמחה. לא יהיו לנו דאגות, הכל יהיה ברור, לא יהיו ספקות, הכל יהיה מסודר, הכל יהיה טוב.

אוי אבא, כמה שבכיתי אתמול כי אני יודע כמה שיהיה קשה מהנקודה הזאת עכשיו ועד הגאולה, אוי כמה שיהיה קשה.

אבא, אני לא יודע מה להגיד יותר, רק שה' יעזור לכולנו, לכל עם ישראל – לראות את האמת, להבין את האמת ולקבל על עצמנו עול מלכות שמים לנצח נצחים.

תקשור עם מנחם. איסרו חג הפסח. התשע"ג

אני מאד שמח שברגע זה – אתם פה. ואני יודע שאתם רוצים לדעת מה קורה, מה קורה בעולם.

העולם עומד להתמוטט. וזה לא חדשות. אנחנו מדברים על זה הרבה זמן. אבל אני אנסה להסביר לכם שוב, בערך, מה קורה, כי גם אני לא יודע בדיוק לגמרי. ואני רוצה לומר קודם מה שמתרחש בעולם הגדול, ואחרי זה נדבר על העולם שלנו, העולם של שומרי המצוות.

כמו שכמעט כולם פה יודעים, יש מצב שצפון-קוריאה, שלפי הרב נחמני זצ"ל הרע יתחיל משם, מתחיל לצעוק 'מלחמה' נגד הדרום – דרום קוריאה, ונגד האמריקאים. וזה מפחיד מאד. כי הם ממש מטורפים, הנשיא או הראש שלהם. הוא אדם לא-שפוי, הוא אדם חולה-נפש. והגוי הזה מאיים על ארצות הברית הגדולה, ומאיים על דרום קוריאה, ויש לו אפשרות להטיל פצצה גרעינית אם הוא רוצה. והוא מסוכן, כי הוא לא אדם מאוזן.

מן הצד השני יש את ארה"ב, ואת דרום-קוריאה, שהם באמת מתכוונים למקרה שהוא יעשה משהו. מנסים להרגיע את העולם קצת, במין צי-ההרגעה שכזאת שמרגיעה ומפחידה כאחת, ולהגיד שבסה"כ הצפוניים הם לא ממש מתכוונים למלחמה, ואין להם באמת צבא מספיק חזק, ונכון, יש להם אמנם איזושהי פצצה גרעינית, אבל זה לא נורא.

מצד השלישי – הסינים שיש להם גבול עם צפון, ממלאים את הגבול עם חיילים, ועורכים תימונים. זה נראה שאיזה משוגע רוצה להתחיל את מלחמת העולם השלישית, ובסה"כ הוא לא כה חזק, ובכלל לא גדול.

אבל האמת היא שונה.

כמו שהסברתי לכם כמה וכמה פעמים, המלחמה הבאה שכבר התחילה בכמה וכמה ארצות, היא איננה בין ארץ אחת נגד הארץ האחרת, אלא זו קבוצה של רשעים-גדולים-אדום, שכובשים מדינה אחר מדינה, ארצות הברית, אירופה, אנגליה, אוסטרליה וכו', וזאת ע"י שחודרים לתוך העולם הפיננסי של אותה ארץ ומשתלטים על זה, ולאט

לאט משתלטים גם מבחינה פוליטית על אותה הארץ. ואחרי זה משתלטים באותה דרך, ותופסים את השליטה על הצבא וכו', **עד שלמעשה הם כבשו את המדינה בלי ירייה אחת.**

עכשיו הם יעשו כאילו 'מלחמות' בין כל המדינות האלה. האנשים שלהם – הם ראשי המדינות, והם כאילו 'יכעסו' אחד על השני, אחד יתן לפוצץ, סתם אני אומר, את לוס אנג'לס, השני יתן לפוצץ את מוסקבה, והשלישי איזו עיר בסין וכו'. זה תסריט. אתם מבינים? זה פשוט תסריט! ולכן זה מסוכן ביותר. כי זה ממש מתוכנן. זה כמו 'מגדל בבל'. הם משחקים כאילו שהם ח"וי הקב"ה. אבל הוא יפיל אותם בגדול. [ראה סנהדרין קט].

ועכשיו אנחנו לא יודעים מה שמתכוננים לעשות בסוף, אבל זה מצב מאד מסוכן. מאד מאד מסוכן. שהרי באמת קוריאה היא בכלל לא ארץ שמספיק גדלה או חזקה או בעלת-יכולת להלחם נגד ארה"ב. אבל אם מדובר בתסריט, ויודעים שיקוריאה, צפון קוריאה, זה פשוט חלק של סין, אז זה כבר בעיה אחרת.

ואם יחליטו להפחיד את העולם ולהעפף כמה פצצות גרעיניות על עיר אחת או אחרת, אז זה יכניס את כל העולם לפאניקה לא-קטנה. **זה יוריד מיד את כל הכלכלות של העולם.** ואז זה יהיה בידי הרבה יותר קל להשתלט. זה יכול להיות ככה, אבל אני לא יודע מה הם רוצים עכשיו. אני רק יודע דבר אחד, שהמצב הכלכלי יורד במהירות הבזק.

וזה שנכנסו לחשבונות של כולם בקפריסין ולקחו כמה כסף שרק רצו, אז בכל אירופה מחכים שגם להם יעשו ככה. וגם באמריקה מחכים שיעשו את זה. וגם שיקחו את הכסף מהכספות הנעולות עם כל מיני חפצים, כסף וניירות-ערך וכו'. גם את אלה הם יכולים לפתוח, ופשוט לקחת את התכולה שבבנים.

מה שאתם לא מבינים, זה שכל בנק, ברגע שאתם מכניסים כסף בבנים – **הכסף למעשה שלהם.** והם כבר מרגילים את האנשים שככה זה יהיה. אז מה תעשו? תקחו את כל הניירות האלה? ומה תעשו איתם? איפה תחביאו אותם? חוץ מזה, שישגרו את הבנקים, כדי שלא תוכלו לעשות את זה. המצב הוא קשה.

פה בארץ אנחנו עוד לא הרגשנו כמה זה קשה. אבל בעתיד הקרוב ביותר, אנחנו נרגיש את זה. סטנלי פיישר יצא מהעסק בדיוק בזמן... הוא עוד יכול להציל את השם הטוב שלו. אבל כל העולם מלא גנבים גדולים. פשוט מכניסים את היד לתוך הכיס שלנו – ולוקחים מה שרוצים וכמה שרוצים. וזה לא רק מהבנקים, זה כבר מלפני הרבה זמן.

וזה הולך להיות הרבה יותר גרוע. ושוב פעם: אמרנו שאי אפשר יהיה לסמוך על כל הדברים שפעם היינו סומכים עליהם: לא על ביטוח-לאומי, לא על הרפואה, ולא על קופי"ח, לא בצבא ולא בממשלה וכו' וכו'. [ספר דינאלי, עמ' 26]. נצטרך לסמוך רק על הקב"ה, ומי שסומך עליו במאה אחוז – הוא יינצל.

בארה"ב בעיקר, וגם בארצות אחרות, הרבה מאד אנשים אוגרים מטבעות-זהב וגם אוכל. וגם יש להם איזה תוכנית איך לסדר לעצמם מים ונשק וכדורים לרובים שלהם, והרבה מאד דברים, כדי לשרוד. אבל לא יעזור להם כלום.

אנחנו היהודים יודעים רק לסמוך על הקב"ה, והוא יצילנו. והוא יוציא אותנו ממצרים, והוא יתן לנו שוב גם את הפן, ואת 'באר מרים'. וזה כל מה שאנחנו צריכים ולא יותר. ולא יעזור כמה שנאסוף אוכל וכו'. וכמו שיצאו ממצרים עם קצת אוכל כדי שישפיק עד שה' נתן לנו את הפן, [שמות י"ב ל"ד].

משאיתם צָרַת שְׂמֵלֹתָם: וכולם הרגישו מצוין וחזקים מזה, אז גם עכשיו המאמינים – לא יסבלו. אלה שבוטחים בה' – לא יסבלו. אלא הם ישמחו, כי יראו שבאמת גומרים עם הגלות המרה הזו, ומגיעים לגאולה השלימה, וזה המצב.

עכשיו בואו נחזור למצב של העולם. ודרך אגב, ישנה תופעה נוספת שהתחילה כבר, שהם ממש מעודדים אלימות של התושבים. למשל, עכשיו בשיקאגו, קבוצות גדולות של חוליגנים, בריונים צעירים, מאות מהם, בלילה אחד התחילו להשתלט

בכל מיני מקומות שונות בעיר, להרביץ לאנשים, לגנוב וכו'. וזה קורה כשהמצב הכלכלי ממש יורד. וזה יהיה. כי הם מעודדים את זה.

היהודים בחו"ל הם לרוב ישנים, ולא רוצים לדעת מה קורה. [ישעיהו כ"ט: י"ג-י"ד יְעִלְכֶם ה' רוּחַ תְּרַדְמָה] הם רוצים ממש להמשיך את החיים כמו שקודם. והנה אנחנו בארץ ישראל, גם היהודים פה לא קולטים.

ובאמת כל המדינה הזאת בנויה על טומאה והרבה מהכסף שבנה את המדינה הזו בא מהכנסיות. גם מהגוים האחרים, גם מארה"ב וכל מיני ארצות, אבל גם מהכנסיות. שבמחאה רבה קיבלו את הכסף, הסוכנות, והמדינה, ועדיין מקבלים.

אבל עכשיו - עם המצב הקשה, הם מצאו קרבן חדש, שעד עכשיו זה היה כמעט בלתי-אפשרי להיכנס אליו. **והקרבן הזה - זה היהודי החרדי.** כעת שאין לו את הכסף שהוא רוצה, שהוא צריך אותו כל כך, כי הוא סגף את הטעם של הרעל שיש הגשמיות, והוא לא מוכן לוותר. וזה לא שהוא רעב בדרך כלל לאוכל, אלא זה שהוא נזקק למותרות, לנסיעות, לביגוד הלא-צנוע וכו', אבל יש גם משפחות שאין כ"כ מה לאכול.

ועכשיו המצב נהיה הרבה יותר קשה. אז נוצר פתח לכנסיות להשפיע, ולתת ביד רחבה. **וכל יהודי שמבקש מהם, אוי לנו.** [משלי י"ד: יחָסַד לְאִמִּים חֲסָתִים, בְּבֹא בְּתָרָא יֵי]. זה המכה האחרונה לאידישקייט. כבר אין משהו יותר גרוע מזה. כי זה קנה הרבה לבבות יהודיות. וזה בלי לשאול אם זה מותר או לא-מותר.

ואפילו אם שואלים, **יש הרבה פוסקים היום שמתבלבלים**, ונותנים רשות לקחת. ובנוסף לכל זה ממשיכה הבעיה של הגשמיות, שזה הרצון להיות כמו הגויים - אבל 'שומרי-מצוות' פחות או יותר. אבל כשלא מקבלים את הכסף מהקב"ה בקלות, אז מוכנים גם לקחת את זה מהאויב הכי-גדול של הקב"ה, ולהגיד שזה כשר. **אוי לנו! מה יהיה? זה הדבר שהכי-הכי מפחיד אותנו.** זה הדבר הכי-הכי קשה שיכול להיות. ולא מבינים למה שזה אסור. לא מבינים למה. אבל זה ברור חזק ביותר.

ולביור הזה - יפוצץ את כל הבלון. ואז נראה מלחמות בעתיד הקרוב ביותר, מצבים מפחידים ביותר. המצב הכלכלי מתחת לאדמה, וה' יעזור לכולנו, במיוחד ליהודים שסומכים אך ורק על הקב"ה, ששמחים שעם כל הסבל ברוך-השם בעתיד הקרוב, ברור מאד שמגיעים לגאולה השלמה. סוף.

ב'ימין, ירושלים, י' מנחם-אב התשע"ג

ירושלים! אוי, ירושלים עיר הקודש! איך שאת מושפלת! אפילו הרומאים לא השפילו אותך כמו הציונים. כי הרומאים - רומאים היו, והציונים - "כאילו-יהודים".

אוי, ירושלים! עיר דוד! עיר הקודש והמקדש! שבך על מקום-הקודש יושב מסגד. וזוהי השפלה, אבל זה לא השפלה כמו שיש כעת - ההשפלה של הציונים. והם "כאילו-יהודים", אז ההשפלה הרבה יותר כואבת, והרבה יותר מרושעת.

נכון, הרומאים רצחו כ"כ הרבה יהודים באכזריות נוראה. נכון, הרומאים השפילו את בית המקדש מאד. וגם טיטוס [גיטין נ"ג:] **אבל כמו שהציונים עושים, מהמקום הקדוש ביותר של עצמם - העיר הקדושה ביותר בעולם, העיר ששייך לכל היהודים, והם בעצמם מפילים טינות רוחנית וגשמית בכל מקום של קדושה.** [תהלים קל"ז: יְזַכֵּר ה' לְבָנֵי אֲדָם] **את יום-ירושלים, האומרים ערו ערו עד היסוד בה'.**

הנה, מגיעה עוד פעם הבושה, ההשפלה הגדולה ביותר. זה כמו לירוק על ספק-התורה, ח"ו. זה כמו מה שטיטוס עשה בבית-המקדש. זה מה מעשה מגעיל ביותר, כואב ביותר. **כל יהודי חייב לשתב על הריצפה בגלל זה, ולבכות, ולשים שק ואפר, ולבקש מחילה מהקב"ה,** כי לא מרימים קול [אין דורש לַנְפִשׁ, תהלים קמ"ב.] רק קול דק וקטן. אבל לא מרימים את הקול. הסיטרא-אחרא, הנחש, הצליח דרך הערב-רב להביא את הטינות הגדולה-ביותר, המכה-הגדולה-ביותר נגד האידישקייט. **מביאים שוב את המצדע של האנשים העקומים, המנוולים, שצועדים לפני העינים של כולם,** ועושים מעשים שזה אסור מהתורה. **ואין קול. אין שום קול!** רק כמה יהודים תופסים אומץ לדבר נגד. העבירה שלהם זוהי אחת העבירות הקשות ביותר, אבל הם הופכים את זה למשהו כאילו מותר ורצוי. ואין בכלל בושה. פעם, אדם שכזה היה מסתיר את זה. אבל עכשיו - אין בושה [חוצפה יס"ג, פרק החוצפה מגיעה לשיא' במוקד הטלפוני]. הופכים

את העקום לכאילו ישר. הטינות זה כאילו דבר סטרילי. הרע כאילו לטוב [ישעיה ה']. הם לוקחים את רצון השם, וזורקים את זה למטה, ודורכים על זה [אֵל תְּבֹאֲנֵי רִגְלֵי גְאוֹה, תהלים ל"ו] כאילו שזה שקר, שזה רע, שאין בכלל מה לומר. רק שכאילו הסיטרא-אחרא הוא הצדיק והקב"ה הוא, חס ושלום, הפוך [קְנָאוּהוּ בְּזָרִים - תְּבֹעֲבֵת יְכַעְסֶהוּ, דברים ל"ב].

ואין קול. אין קול חזק נגד זה! **איפה הבנים הנאמנים של הקב"ה? לאיפה נאין עוֹרְרֵי. ישעיה ס"ג.]** הם יושבים בשקט. כי הם אומרים שאסור לדבר על זה! אסור לדבר נגד זה! כי הילדים שלנו ישמעו, ויתחילו לשאול שאלות. ואסור להם לדעת שבכלל כזה דבר קיים. אבל לצערי הרב, **הילדים כן יודעים שזה קיים.** וכמו שכתבת, כל ילד שהולך לחידר, חייב לדעת שזה קיים. כי גם בחדרים היום יש סיפורים כאלה. ובדאי הרבה בעיות כאלו ישנן בישיבות. **והמצב היום הוא שממש צריך לשמור על הילדים והילדות, אסור לתת להם ללכת לבית אחר כי אי אפשר לדעת. זה יכול להיות אפילו יהודי עם זקן ארוך, אז לכן צריכים לשמור אותם בבית, ה' ירחם.**

וצריכים למד את הילדים שבעולם שלנו יש מלא לכלוך, לכלוך רוחני וגשמי. חייבים לדעת שזה אסור. ואם זה כתוב כל כך ברור בתורה, אז למה אנחנו צריכים להסתיר את זה? בתורה כתוב שזה אסור! כתוב חזק. ויש גם הסבר.

ואם לומדים את זה, אז למה אנחנו לא נכולים **ללמד את הילדים שלנו את זה? שתהיה להם הגנה!** שידעו ברור: ה' לא נותן! זו עבירה קשה מאד! זה עבירה שאדם מקבל על זה עונש קשה מאד. מאד מאד קשה. הוא צריך לדעת את זה כמו שהוא יודע שאסור לגנוב. העולם מלא גנבים. אז אסור לדעת שאחד עומד במשפט על גניבה! אסור להגיד? הילד הפוך לגנב? לא! הוא יודע שאסור.

אבל במדינת ישראל, "ארץ היהודים", המנהיגים נהיו כמו הגויים. רוצים לקחת את הדבר הזה, ולהפוך את זה לדבר רגיל. כמו בכל ארץ. כמו באנגליה ומקומות באירופה, כמו בארצות-הברית. **הדבר הזה שאסור בתכלית האיסור, שזוהי אחת העבירות הקשות ביותר,** שאפילו הנוצרים, בדאי המוסלמים, ובדאי היהודים רואים את זה כעבירה. אמנם הגוים מרשים לעצמם הרבה דברים שהיהודי לא ירשה לעצמו. הגוים - אם משהו אסור - אז לא נורא. אפשר להביא כל מיני סיבות למה זה בסדר. אבל יהודי! יהודי לומד תורה - ולא מרים קול נגד!?

מה אני אגיד? מה אני אגיד? אני רק רוצה להזכיר לכולם שזו בושה שאין כמותה לעם-ישראל ולעיר-הקודש. אבל זה קורה כל-הזמן דברים שכאלה. וחילול-השבת זה לא פחות גרוע, והלזול גם בתשעה-באב ממש לשבת ולבכות. שהצעירים ה"יהודים-כביכול" הולכים לחפש אוכל במסעדות בתשעה-באב. ואין קול נגד. הם בכלל לא יודעים מה שהם עושים. **הם הגיעו לרמת טיפשות שאי אפשר לתאר.** להסברים שלהם אין כל בסיס.

הציונים הצליחו. לרוב, הפכו את מדינת ישראל למדינה כמו כל הגוים. יש רק בעיה אחת: שגוים עדיין מסתכלים על כולנו כיהודים. ולא משנה אם זה 'יהודי-כביכול', שהוא ערב-רב שאפילו צועד בצעדה כזו, ה' ישמור ויציל, או שהוא יהודי-חרדי. **בעיני הגוים אין הבדל.** כולם - יהודים מלוכלכים. כולם יהודים שמתור להרוג אותם, לשחוט אותם, כמו שעשו בכל ההיסטוריה.

ועכשיו יש בעיה אחרת. עד כדי כך. קבר דוד. **קבר דוד! עכשיו הכחישו שזה לא נכון,** שלא נתנו את זה לכנסיה הקתולית, שבאמת זה רק ענין של מה בכך...!

יש אמרו שתנו חלק... אני לא יודע. אבל מה זה 'חלק' ומה זה 'הכל'? הם שולטים על הכל! הם רוצים לשלוט על הכל. קבר דוד המלך! מה? מכרו להם את חצי הקבר? או מכרו להם פינה בקבר? מה הם עושים שם בכלל בקבר? **אם יהודי יכול לתת להם לדרוך שם בכלל?!** ולהשתלט שמה? אני מאמין שיש להם את כל הקבר. אני מאמין שהם רק חוששים להודיע, כי מפחדים מהיהודים 'מה יגידו'. אבל אני גם מאמין שחוץ מקבוצה קטנה של חרדים - אף אחד לא ירים קול. יתנו להם גם לקחת את זה. **יש שמועות שנתנו להם עוד מקומות של קדושה!**

ה' ישמור. מי יודע? אולי אפילו 'מאמער-רחל' יהיה קרוב, ח"ו, אולי 'שמעון-הצדיק' יהיה קרוב, בן-ערובה, אולי 'שמואל-הנביא', אולי מירון... מי יודע מה. **אבל דבר אחד ברור לי: הערב רב עובד עם הכנסיה! הער' עובד לגמור את האידישקייט!**

ואנחנו יושבים ולא אומרים כלום. אבל אנחנו נסבול מזה. נסבול מזה קשה. כל יהודי ששותק ולא פותח פה, על הדבר המלוכלך, והדבר המופרך-לחלוטין, הדבר הזה שלא-יתכן כמו לתת את קבר דוד-המלך לכנסיה, יהיה עונש עצום על השתיקה, על זה שהורידו את הראש.

אז רק רוצה לומר שהלוואי שהיו מגיבים על הדברים האלה כמו שמגיבים נגד הצדקניות שהולכות עם "שאלים-רדידים". אבל זה לא מוכנים. לא מוכנים לעשות את זה במקום הנכון. **רק על צניעות.** כי יש בינינו ערב רב! והערב רב הזה שונא צניעות (כי יש נשמות של המצריים שלא התגירו באמת, במדבר י"א. וארץ מצרים היא מקור הטינות, ויקרא י"ח), אפילו שהם 'חרדים'. ושונאים יותר מדי אידישקייט בכלל. אפילו שהם "כביכול חרדים". ויש הרבה סיבות לזה.

הם מכניסים את הליבה לבתי הספר בלי בעיות עכשיו. בלי מלחמות עכשיו. **כי רוצים את הכסף.** ויש כל-מיני סיבות למה לא פותחים את הפה נגד. אבל על כמה-מאות-נשים שבאים מרקעים וחוגים שונים (הלבשות בצניעות עם רדיד או שאל כמו האמהות הקדושות שלנו), וצועקים: 'נזירה', צועקים: 'עדיבה', וירוקים. **ואיזו עושיה דברים יותר גרושים.** ולמה? כי זה קל! [רש"י סנהדרין צ"ג. וסר מרע']. ואין בעיה שהכנסיה תיקח את קבר דוד המלך עליה, אבל כן יש בעיה, שהחליטו שנשים נראות 'כמו-נזירות'...

אז אולי יתנו לנשים-של-השאלים גם את קבר דוד המלך? זה יהיה הכי-טוב! וכל הליברלים שאוהבים את הערבים. אז מה? הנה, יש יהודים כמו הערבים, לפי דעתם... אפילו שזה הכל שקר, ולאמיתו-של-דבר ככה בדיוק התלבשו נשים צדקניות לפני מאה שנה או-יותר, או-פחות, ויש מספיק צילומים ועדויות להוכיח את זה [קרוב מצדיקי, ישעיה נ' ח].

איה האידישקייט?? איה הצדיקים?? איה היהודים?? איה הנשמה היהודית?? איך אנחנו יושבים בשקט ולא בוכים עם נחלי דמעות רותחות על מה שקורה בירושלים עיר הקודש, על טינות שכוז שמתרחשת בירושלים עיה"ק?

והיהודים עצמם, ה'כביכול-יהודים' עושים את זה לעצמם. זה כמו אדם שהוא מזוכיסט, שהוא עושה רע לעצמו. הוא מקבל הנאה לעשות רע לעצמו. אבל יש עוד הסבר: כנראה פשוט אין להם נשמה של יהודים. [וְהַנְפֵשׁ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה בְיַד רָמָה (בְּרִיש גְּלִיל) אֵת ה' הוּא מְגַדֵּף, כִּי דָבַר-ה' בְּזָה. שלח י"ד.] **הם ממש 'ערב רב'!** [נהנהו ב'ריוני'].

היה עכשיו צום תשעה-באב. דיברו הרבה על איך אפשר לבכות על בית-המקדש כשאנחנו בכלל לא מכירים אותו, את ביהמ"ק, שבכלל אין לנו קשר עם זה. זה היה לפני כמעט אלפים שנה - בית המקדש השני. זה נחרב לפני פחות מאלפים שנה, אז **'איך יכול להיות קשר עם זה?'** ואני לא יכול להבין, איך יהודי לא יכול לקשור קשר? הוא רק צריך לחשוב על כל היהודים שנרצחו בכל מיני צורות, על כל הילדים, על כל התינוקות היהודים שנרצחו בצורה אכזרית ביותר לאורך ההיסטוריה, על כל היהודים בכל הדורות, על הסבים שלנו, הסבתות שלנו, האמהות שלנו, סבלו מהאנטישמם האכזריים [וְהִרְגוּ בְּדָוִן חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן. תפילת נחם]. כל נשמה-יהודית ששומע סיפור על יהודי שסבל - באופן טבעי הוא בוכה. אז מה זה אומר: **"איך קושרים קשר עם כזה דבר רחוק?,"** אני מתפלא על הרבנים שבכלל מעלים את הנשמה הזו.

אבל צריכים רק לעורר את הנשמה היהודית. ואם יש למישהו נשמה יהודית - אני לא מבין איך הוא לא בוכה בדמעות רבות כשהוא שומע שקבוצה של דגנרטרים הולכים מחובקים ברחובות ירושלים. **איך אפשר לא לבכות ולצעוק???** ואם היו הילדים שלכם, ח"ו, מה הייתם עושים? האם ייתם מזמינים אותם עם בן-הוגו הביתה? מה הייתם עושים? לא הייתם בוכים?? ואם לא הייתם בוכים ויושבים "שבעה" עליהם - אז אין לכם נשמה יהודית! ואם אנחנו יושבים ומסתכלים על מה שקורה היום בירושלים עיר-הקודש - אז זה רק משקף לנו

את מה שקורה בכל העולם. בכל קהילה יהודית, בכל העולם, אותו הדבר! הטינופת נכנסה עמוק. יש הרבה גילוי-עריות בין היהודים. לא כמו הגויים, נכון, אבל מאד קשה. וזה לא מעט - זה הרבה. זה אחוזים לא-קטנים. לא כמו החילונים, אבל מספיק גרוע בשביל היהודים. מה שנקרא "היהודים".

אוי לעם ישראל! מה יהיה? רק משיח צדקינו צריך לבוא. וה' חייב דרכו להוציא אותנו מהבוץ הזה. אין לנו אפשרות אחרת. **זה נהיה עד-כדי-ך גרוע שהרבנים לא מוכנים להגיד מילה!** כולם שותקים [תהלים קמ"ב: 'ואין לי מפיר']. כולם שותקים לפחות היהודים בירושלים של החורבן-השני, וגם הראשון, הם נלחמו לפחות. אמרו, דיברו, לא היו נותנים לכוזה דבר להיות. היו להם עבירות אחרות. אבל אצלינו יש שקט.

נכון, אסור לנו להיות בריונים. אבל לשתוק לגמרי? ואז היו גויים! עכשיו זה "כביכול-יהודים". ונגד יהודים חייבים לצעוק. זה החובה שלנו! לצעוק! ולא לתת! ולא להיות בשקט! [ראה גליון 75: 'מי רצת את רבי אלעזר']. לגויים - אין מה לעשות. ואולי אפשר להגיד שהממשלה - זה למעשה גויים, אז בגלל זה צריכים לשתוק. אולי כל אלה שעושים את זה הם פשוט "ערב רב" - אולי בגלל זה צריכים לשתוק. אינני יודע.

אני רק יודע שאני בוכה, ובוכה, ובוכה, ולא יכול להירגע. ובגלל זה רציתי לדבר היום. לא יכול להירגע. היה בתשע-באב מלא תוכניות ברדיו שדברו מאד יפה, היו כל מיני אנשים שבאו ביחד לשמוע על מיני שיעורים. אבל בסך-הכל, לרוב, לא הורידו שום דימעה. ורק חיכו עד שהצום ייגמר. ולא השתמשו בזמן-הזה להתקרב לה', להתקרב להקב"ה. כי הקב"ה יושב 'שבעה' על הקרבנות כל שנה. ואנחנו צריכים לשבת עם השכינה, ולבכות יחד איתה. ואנחנו לא תמיד עושים כך. רק כמה מעטים עושים את זה באמת. השאר מחכים שהצום ייגמר, ואפשר כבר לאכול. ורצים לקנות פיצה וקולה - ולצחוק, ולהיות שוב שמח. לא אוהבים להיות עצובים. לא מבינים שכל הנסיגות שלנו, של עם-ישראל, זה צריך להעלות אותנו, להוציא אותנו מהגשמיים הכבדה [אבן עזרא דברים י' ט"ז], ולהעלות אותנו קרוב-קרוב לאמת. קרוב לקב"ה [שובו אלי. מלאכי ג' ז']. ואם לא - אז אנחנו אבודים, ח"ו.

יהיו תמיד כאלה שמבינים את האמת [מלב"ם ישעיה נ"א א']. אפילו שהם מועטים. אבל הסוף קרוב מאד. והרשעים כולל הערב-רב, הנשח, וכל האדומים, והעמלקים, יחד עם הע"ה, יש להם תוכניות קשות מאד נגד העולם, ובמיוחד נגד היהודים המאמינים. ובין "היהודים המאמינים" יש גם ערב רב שעובדים נגד האחים והאחיות שלהם, החרדים. וכל אלה, כל הגויים, רוב הגויים והיהודים-הע"ה, העמלקים, הנשח, האדומים, הם - התוכניות שלהם נגדינו, נגד כולם, נגד כל העולם - הן קשות ביותר. וזה עוד מעט יגיע למצב שלא היה כזה דבר בעולם.

ואני יודע שרוב האנשים לא רוצים לשמוע את זה, לא רוצים לשמוע דברים קשים ועצובים. אבל חייבים לשמוע. כי אולי מזה תעשו תשובה [אמונות ודעות לרס"ג מאמר ח' פ"ב]. כי מהטוב אתם לא עושים תשובה. מלהגיד רק דברים טובים או קלים - אתם רק מתרחקים מהאמת. אבל התכלית של העולם-הזה מניעה לטוף. ואז יהיה עולם חדש, עם משיח. ואז אנחנו נראה עולם-של-אמת.

אני מציע לכל יהודי להרים את קולו נגד כל-מה שקורה נגד היהודים, נגד הקב"ה. יש מלחמה עכשיו נגד הקדוש ברוך הוא, שה' ישמור [אשר חרפך אויבך השם]. תהלים פ"ט]. גם הגויים וגם היהודים שהם ערב רב - עובדים ביחד, פועלים נגד הקב"ה. והם כאלה שיפשים, שהם מאמינים שהם יכולים להצליח. אבל הם לא יצליחו! [כ"ן יאבדו אל אויבך השם שופטים ה']. וכל היהודים האמיתיים - יינצלו. אבל נראה כמה מהיהודים, שהם לפי-הדין יהודים, כמה מהם באמת נשמות-יהודיות שעמדו בהר-סיני, וכמה מהם ערב-רב [צברותי מקם המורדים ופושעים ב]. יחזקאל כ' שהם יעלמו כלל מהמצאות [איוב כ' ה-ח'].

מסירות נפש - זו התשובה שלנו

מוישראל, ירושלים, כ"ה תשרי התשע"ד

אני רוצה להסביר לכם מה התכוונתי כאשר אמרתי שבעת שאנחנו מחזירים את ספרי-התורה

לארון הקודש לאחר שמחת-תורה - העולם יהיה שונה. אני בטוח שהרבה אנשים יגידו: "מה שונה? הכל שקט, שום דבר לא קרה!"

אבל אותם האנשים שבאמת תופסים את האמת יבינו שקרה הרבה. העולם שונה לגמרי ממה שהוא היה אי-פעם. אנחנו נכנסים כעת לתקופה שהעולם ציפה לה מאז הבריאה [זכריה י"ד ז', פסחים נד.], הצעדים האחרונים לפני שמשיח מתגלה ולפני הגאולה השלימה. כל הארצות שבעולם עומדות הכן למלחמה.

ארצות הברית של אמריקה, הכח הצבאי החזק ביותר בעולם לכאורה, עומד בקרוב להיות מובס לחלוטין, ולא מסיבה חיצונית אלא מבפנים. הצבא האמריקאי התפרק בצורה שכזו שהוא איבד את הרוח הפטרויטית שלו. הוא איבד את הדמעות שהאמריקאים היו מזילים מעיניהם כאשר הם שמעו את ההמנון הלאומי שלהם או כאשר הם קראו את "הצהרת האמונים" כל יום בבית הספר. ארצות הברית של אמריקה השתנתה, ועומדת בקרוב לאבד את הדמוקרטיה שלה לחלוטין.

וזה יותיר את העולם לחסדי הרשעים שמנסים לנהל ולהשתלט על העולם. הצבא האמריקאי עם כל הנשקים שלו ינוצל למטרות אחרות. האיראנים הרעים, שהם בהחלט מתכננים ומייצרים פצצות-אטום, הפכו פתאום להיות אנשים נחמדים, 'אוהבי שלום', שלא יודעים בכלל על מה אתם מדברים כאשר טוענים ומאשימים אותם ברצון להשתלט על העולם...

בקרוב אנחנו נראה כיצד חבורה זו של 'אוהבי השלום' הללו, כולל הנשיא הסורי אסאד, יהיו בקרוב בין אלו שיהיו הכי אגרסיביים במלחמות הבאות, המלחמות הנוספות שמכוחות לעולם בעתיד הקרוב ביותר [מזמור ק"כ: 'הפה למלחמה']. ולא נדע לבטח מיהו היריב שלנו ומיהו הידיד שלנו [ירמיהו ט' ג']. ובאמת, כל העולם יהיו אויביו. בודאי שהם כולם יהיו האויבים של היהודים. בכל אופן, הרבה מהיהודים בעולם הם אינם יהודים באמת על פי ההלכה, ואז יש לנו כמובן את הערב רב, שבהחלט אין להם נשמה יהודית, אפילו שלפי הדין הם יהודים. והערב רב ימחו לגמרי מן המציאות [הזוה"ק במקומות רבים, אש"ל להג"ר א"פ א'א].

כל העולם יהיה נגד היהודים, היהודים האמיתיים. רק תדמינו זאת! תתארו לכם את כל העולם נגד היהודים, כל הארצות שבכל העולם נגד היהודים. זה מה שעומד לקרות! [זכריה י"ד]. כך שהעולם איננו כפי שהוא היה לפני חודשיים, אפילו לא לפני חודש וחצי, אפילו לא לפני ארבעה שבועות, אפילו לא לפני החגים. כולם מתכוננים למלחמה ומשבר כלכלי ענק, שיגרור ויביא להתפרעויות אלימות. אנחנו חיים בעולם עמוס-פשה [א'תמליאת ארעא טופיני', תרגום ר"פ נח], ובמשך השבועות האחרונים אנחנו ראינו את התוצאות המבעיתות של הדבר הזה.

אנחנו רואים עולם מבלבל. אנחנו רואים עולם שגורם לאדם הממוצע לתמוה 'מה באמת מתרחש? האם הלכנו לישון והתעוררנו לתוך גיהנום?! מה קרה??'

ישנם אנשים רבים שכל כך אדוקים לגשמיות שלהם, שלא אכפת להם. הם רק רוצים את החומרניות שלהם - וזה הכל. אבל אפילו אלו שאינם רוצים להודות בעובדה שהעולם השתנה, גם הם מפחדים לחשוב על כך שלפי הנבואות שתי שליש מן העולם יהיה. האנשים האלו שתי מפחדים. והפחד שלהם נובע מכך שכל הדברים שהם בטחו ונשענו עליהם מגלים את עצמם כחדלי-אונים, ולא מסוגלים לדאוג לצרכי האנושים.

המקצוע הרפואי הפך לזיוף. כל חברות הביטוח למיניהן מתנערות מאחריותן. הבנקים גונבים את הכסף של המפקדים שלהם היישר מחשבונות-הבנק שלהם, היישר מקרנות-הפנסיה שלהם. הבנקים של היום מנוהלים בידי גנבים. הם גונבים כמה כסף שהם צריכים, על ידי כך שהם פשוט מושכים את זה ישירות מחשבונות המפקדים שלהם.

וחוץ מזה, המערכת החינוכית שלנו נכשלה לגמרי. אתם לומדים שקרים. אתם לומדים סילופים. אתם לומדים להיות רבוט שטחי, וכלום לא מעבר לכך. אפילו החינוך החרדי ירד מאד. אנחנו איננו מתחנכים לשרת את ה' בכל לבבנו ומהותינו, ולרצות לעשות את רצונו בכל בוקר, צהרים וערב

[אבות ב' ג']. לרוב - אנחנו מתחנכים לשבת וללמוד, בלי הרגשים, בלי הקדוש ברוך הוא.

העולם הפך מקום מוזר. הקדושה נמחקה כמעט לחלוטין. ברוך ה' בנות, ישנם עדיין מעטים שמחזיקים מעמד ומנסים לבנות קהילה של אנשים שעדיין רוצים את הקדושה, ועדיין מבינים מה המשמעות של 'קדושה'. רוב היהודים כיום אין להם באמת תפיסה עמוקה מה זה 'הדות'.

וזה עושה את העולם למקום מפחיד ביותר. זה עולם של גשמיות, של תשוקות. זה עולם של שנאה וחולניות רגשית. אנחנו שומעים על ילדים שנהרגות, ומותקפים. אנחנו שומעים על אימהות שנהרגות, על אנשים שנערפים, על כל מיני זוועות ודברים מפחידים. מתי אי פעם בעבר שמענו כל כך הרבה חדשות אימות?

המה שלנו מנסה לשכוח מהשואה שהיתה באירופה. אנחנו מרגיעים את עצמנו בהסבר שזו היתה התרחשות מאד לא רגילה. אדם מטורף בשם היטלר, ימח שמו וזכרו, עלה לפירסום בגלל כל הסיבות של מצבים היסטוריים שהיו נוגעים אך ורק לתקופה מסוימת בהיסטוריה.

אך לאחורנה, אנחנו לפתע קולטים שהעולם מלא ב'היטלרים' בכל הגדלים והצבעים. והם מחסלים מימין, משמאל ומן האמצע. והם הכי מזלזלים בערך של חיי אדם. אין להם שום לב. אין להם שום נשמות. העולם מלא וגדוש ברוצחים. אפילו ראשי ממשלה - אין להם שום רגש של אשמה בנוגע לרצח. אז בעולם שכזה - איך אנחנו יכולים להרגיש טוב? כיצד אנחנו יכולים להרגיש בשמחה?!

רק כעת היה לנו חג שמחת-תורה, ורקדנו עם התורה, ואנחנו אוהבים את התורה. כמה קהילות באמת רקדו מתוך אהבה עמוקה אל התורה? ובכמה בתי כנסת היו הקפות פשוט מצגה גדולה, בידור גדול עבור כולם? כמה נכנסו עמוק לתוך המוזיקה, לתוך המילים של השיר, לתוך האהבה לתורה?

כאשר החזקנו את התורה ורקדנו, וכאשר הרמנו את הילדים שלנו, ורקדנו עם הילדים שלנו בגלל שהם כמו ספרי-תורה [זוה"ק תרומה קסט: 'רו' בעה"ט תרומה כ"ה י"ח, וע"ע 'צורו המור' שם], כמה מייאשנו באמת הרגישו את זה? הרוב לא! רוב הקפות היו פשוט מופע, הצגה.

והקפות שניות' היו ההצגה הגדולה ביותר, בגלל שיש 'מוזיקה חיה'. אז יש לכם את המיקצב של הרחוב, בכיסוי של 'תורה'.

הלב שלי נשבר, עם ישראל. אני מתחנן אל ה' שירחם עלינו, כי זה באמת מאד קשה לחיות בדור הזה, שהפך להיות כזו שטחית, ריצה רדודה אחרי 'עגל-הזהב', וכל התשוקות שלהם וכל הצרכים החומריים שלהם, שבשבילם זה הדבר שבא לפני הכל.

אנחנו מלבישים את בתי הכנסיות שלנו, ואת הרבנים שלנו, ואת התלמידי-חכמים שלנו בתחפושת של עולמנו השטחי [ממ"א ח"ג עמ' 115]. אנחנו מקשטים אותם, ואנחנו משתמשים בהם [אשר ילכו לפנינו]. אנחנו הופכים אותם לחלק של חיי הגשמיות שלנו. ואילו אלה שאינם מתאימים לקיום המלאכותי שלנו, המנהיגים והרבנים שהם עדיין חלק של 'העולם הישן', של העולם של השם, מהם אנחנו מתעלמים או שאומרים שהם 'תמהוניים, משונים' [ותיה האמת יעדרת, וסר מרע משתולל. ערש"י סנהדרין צז]. אנחנו אומרים עליהם את כל הדברים הרעים מכל הסוגים [ונפשי יוד"מ פ"ח מאמר 5].

אך בכל אופן, הם אלו שעתידיים לחיות. והם אלו שאמורים להמשיך להיות חלק של היצירה של ה'. הם עתידיים להמשיך את הבריאה לנצח. ואילו השאר, כל אלו שהפכו להיות הדוגמא 'הנוצצת' של האידישקייט, הם יפלו בהמשך הדרך, ויעלמו [ישעיה כ"ח].

ישנו רק דבר אחד שעלינו לסכות לעשות כעת, וזה: להיות קרוב אל ה' כמה שיותר. ורק להתקרב למנהיגים, לרבנים, אשר חיים במסירות נפש, ומנסים לעשות את רצון השם [הדור האחרון ח"ב מפ"ט ט"ו].

התקברו והצטרפו רק אל הרבנים האלו שמוכנים להקריב את השם שלהם, את הפרנסה שלהם, ואפילו את החיים שלהם ממש - בכדי לעשות את רצון השם [ר' זוה"ק נח דף סח]. אני יודע שהרוב מכם לא יודע על מה אני מדבר. אני צריך להסביר זאת יותר ברור. ישנם הרבה רבנים שהם אסירים בתוך הקהילה

של עצמם [חבוק ב' י"ט: 'הנה הוא תפוש זהב ונסף']. הם אסירים של העסקנים-הגבאים שלהם, והם אינם יכולים לעשות מה שהם עצמם רוצים להחליט. ישנם עסקנים רבים שהם מעוניינים שיהיה להם בית-כנסת מרשימים [ניבן ה'כלות], והרבה חסידים [לא מברכים]. והשורה התחתונה זה: כסף, גשמיות, והופעה הצגתית [מ"ב ה' כ"ג, חלק ק.ז].

אבל כאשר יש לכם תלמיד-חכם שהינו "עובד השם" [ירמיהו ג' ט"ו], ותלמידיו הם גם כן מנסים להיות עובדי השם ועבדי השם [מלאכי ג': א'ז נדברו...], 'דברי חיים' השמטות ויקהל, כאשר יש לכם צדיק שהוא לא כל-כך מפורסם, שהוא מתפלל באיזה שטיבל (בית-כנסת) רעוע, אזי היצמד אליו ואל תסור ממנו, בגלל שהוא יציל אותך אפילו שאינך לא כך זכאי לכך [רבנו בחיי בראשית י"ט כ"ט: 'אשרי לצדיקים ואשרי לדבוקיהם', 'מצילין תיק הספר עם הספר', עיי"ש]. רק העובדה שאתה בדל"ת אמותיו או בסביבה [כתובות קיא: דברים ד' ד', ראשית חכמה שער האהבה פ"ד], ואתה מסרב לעזוב אותו, זה יהיה מספיק זכות בשביל לאפשר לך לעבור את זה בחיים [עיי' ברכות נד: 'ברוך זוכר את הצדיקים', ישעיהו ס"ה ח'].
כל האנשים המפורסמים, האנשים הפופולאריים שנלחמים נגד האמת, שמאפשרים לפסק-ההלכה שלהם להיות מושפע מההון ומההון [דברי תורה], תנייג צ"ה, הפרישה טור ח"מ ס"ו רמ"ט], ולא מן האמת, אלו שרוצים להכתיב נגד האמת בכדי לבנות את הקהילות שלהם, הם יעלמו [ס' חסידים ר"ס תרי"ג בשם רס"ג]. לא ישאר מהם כלום [ישעיה מ"א: 'היו כְּאֵין'].

מעט מאד ממי שמכונים 'יהודים' עומדים לשרוד
[אחד מעיר ושנים ממשפחה, חלק ק"א, ור' ח"א מהרש"א סומ"ס כתובות]. מעט מאד מהגויים שרודו. ואם אתה סבור שאתה יכול למר שהמלחמה האחרונה תהיה מלחמה רוחנית בלבד, אזי עליך להבין שרוב העולם הוא פגום מבחינה רוחנית, כולל היהודים. הגויים בוודאי, ובאשר ליהודים - הרוב הגדול הם גם כן לקויים מבחינה רוחנית, ולא יוכלו אפילו לתפוס מה זה אומר לעשות תשובה אמיתית.

אני מציע שכל היהודים האמיתיים יקחו את עצמם בידיהם וישבו אל ה'. תוותרו באמת על כל השטיות, על כל הדברים שאתם מעדיפים לבדר בו את עצמכם, בכדי לשכוח מהאגות שלכם [משלי ל"א ז': 'שִׁתָּה וְיִשְׁכַּח רִישׁוֹ']. אם אינכם עושים תשובה אמיתית - אתם פשוט תיעלמו, חס ושלום [זוה"ק שמות יז. 'אלא דלא בעיין למהדר' ובמתומ"ד שם בשם הרמ"ק. ועיי' בזוהר וירא קיז:]. כל היהודים האמיתיים יחיו [ולא יפול צרור ארץ]. סוף עמוס]. ואם אתם רחוקים - השם יאלץ אתכם לשוב. וכל הערב רב, וכל היהודים החושבים שהם יהודים אמיתיים אבל באמת לא אינם - הם באמת ייעלמו מן העולם [שם ט' י'. ור' הקדמות ושערים ש"ו פ"ה].

מסירות נפש - זו התשובה שלנו [דברים ל' ב' עיי' רמב"ן שם]. ישנם אלו שרוצים להקריב את עצמם [ישעיה ס"ו ה' ע"ש כה"ע, 'ואהביו צנאת השמש בגנותו' שבת פ"ח:]. להראות לה' שהם רוצים להיות מבוזים ומוכלמים ברחוב [שם מ"ט ז', עיי"ש במלבי"ם, ור' שם בפכ"ט י"ט בת"י וברש"י] בגלל שהם לבושים בגדי-צניעות. ישנם גם אלה שרוצים להיות חיי-תורה אמיתיים [חז"ני עולם נטע פתונו], ורוצים להקים משפחות גדולות עם הרבה ילדים, בעזרת ה', למרות שיש להם מעט כסף [תהלים ק"ז: 'וַיִּשְׁבַּע אֲבִיוֹן מֵעוֹנֵי']. הם רוצים לעשות את כל הדברים האלו בגלל שה' ציוה אותם, ומפני שזה מה שהם אמורים לעשות, והם בוטחים בה'. הם חיים את האידיוסקייט שלהם לפי מה שה' מצוה אותם, ולא לפי 'היתרים' של רבנים [נתנה ראש ונשנה מצרקה' שלח ד"ד].

האנשים האלה - ישרדו. השאר - לא. [ישעיה ד' ג', זוה"ק שמות נז:]. כך שאני לא אומר לכם משהו חדש [ר' קד"ד גליון 38]. אני רק מתחנן ליהודים שיצילו את עצמם ויחסכו לעצמם הרבה צרות. שימנעו מעצמם הרבה צרות, [ומצאהו ערות רבות וצרות' דברים ל"א, ע"ש] אוא, שובו עתה אל השם! אני יודע שזה קשה לוותר על המסעדות שלכם. אני יודע שזה קשה לוותר על העינוגים שלכם, על מכוניות-הפאר שלכם, על השמלות הקצרות שלכם, והחולצות הצמודות שלכם [ר' צפניה א' ח', ועיי' ע

מלבי"ם דניאל ז' כ"ב]. אני יודע שזה קשה לוותר על הפיאות המקסימות שלכם, ועל הטיסות שלכם לאמריקה ולאירופה כל יום שני.
אבל שאלו של דבר יהיה עליכם לוותר על כל זה - איך שלא יהיה. אם תתחילו עכשיו [עיי' יומא דפ"ו סו"ע"א]. זה יהיה הרבה יותר קל אחר-כך לעבור את הקושי של סוף הגלות.

הסתלקותו של גדול הדור

עם בנימין, ירושלים, ה' חשון תשע"ד

אני רוצה להוסיף לדבריו של דניאל על פטירתו

של הצדיק הרב עובדיה יוסף זצ"ל.
כן, אמרתי צדיק, הוא היה גדול הדור! ואפילו שהרבה אנשים התנגדו לכל מיני דברים שהוא עשה, ושהוא פסק, אבל הוא היה גדול. הוא היה גדול - כי הוא הרים ממש את העדה הספרדית, את כל העדות הספרדיות. הוא החזיר את הבחורים, לשיבות, את הבנות לבתי ספר חרדים, ואת ההורים שלהם למה שהיה פעם, לפני שהחילונים כמעט חיסלו את הדת היהודית בין הספרדים [פמעט פלוגי בארץ...], תהלים קי"ט. ממזר פ', והוא החזיר אותם [מלאכי ב': 'וְרַבִּים הָיִיב מְעוֹן', זוה"ק שמות כ"א. 'יסושה' שער הכולל סופ"ח].

שהיתה לו האבת ישראל מעד גדולה [כאשר ישא האמן את הניק, במדבר י"א. עיי' רמב"ם הל' מלכים סופ"ב]. הוא היה מקבל את כל העם, כל מיני אנשים עם בעיות קשות. והוא היה תלמיד חכם ענק! והוא עשה הכל לפי התורה. הוא אהב את עם ישראל, הוא לקח את עם ישראל על הכתפיים שלו, וניסה לפתור בעיות קשות בשבילם [ברכות ד.]. הוא היה פוסק הדור בשביל הספרדים, וכל מה שדיברו נגדו, לא התקבל בשמים.

עכשיו שאמרתי את הדברים האלה, אני רוצה להמשיך.

הפטירה של הרב עובדיה יוסף זצ"ל, ודרך אגב, החילונים מאד קינאו במספרים שהופיעו בלויה שלו. איזה ראש ממשלה [קהלת ח' ח"], איזה מדען [שם ט' י'], אפילו אלו שקיבלו היום את פרס נובל [ישעיה מ': 'ישב חצירי נבל ציץ'], איזה מהחילונים זכה לשמונה-מאות-וחמשים-אלף אנשים בלויה? ובדרך כלל, בגלל השנאה והקנאה, החילונים, במיוחד ברדיו וטבלטיזה וכו' ואמרים מספרים קטנים יותר, אז בטח היו מעל למיליון... זה מרגיז אותם מאד מאד.

גדולי הדור האחרונים כמו הרב אלישיב זצ"ל והרב עובדיה זצ"ל - קיבלו כל יהודי והשתדלו לעזור להם [רש"י שמות י"ט י"ד]. הם היו הפוסקים של רוב היהודים המאמינים בעולם. היום אין לנו כבר יהודים כמותם ועכשיו אנחנו יתומים [כיי יראה פי אַזְלַת יָד...], זוה"ק ויקרא ו:].

אנחנו עכשיו צריכים לראות מה אנחנו צריכים לעשות. אנחנו צריכים להתקרב לה' כל אחד לבד, כל אחד בעצמו, כל אחד, צריך להיכנס לתוך הנשמה של עצמו, לעשות דין וחשבון [מסילות ישרים פ"ג, ור' גליון 27 הדרכה מפורטת, ס' דניאל 2 חלק ד'], ולהתחזק בכל מקום שאפשר. אם הוא רחוק מהדת - הוא צריך להתקרב אליה צדיק [אבות א' ו': 'עשה לך רב', ללמוד איך להיות יהודי, יהודי אמיתי. אם הוא כבר בכיכול 'יהודי חרדי' אבל לא בדיוק כמו שצריך, גם כן, אם הוא יכול לבד, אם הוא בן אדם שלומד והוא יודע, אז הוא יכול בעצמו להביא את עצמו בחזרה [ונפשי' פרק ח' מאמר 6]. אם לא - שיחפש צדיק שיביא אותו בחזרה [רמב"ם סה"מ צ"מ ע"ו. הל' דעות פ"ג, אש"ל סופ"ד], שיגיד לו תוכנית איך לחזור. זה רציני עכשיו. זה רציני.

העולם הולך להיגמר [בא הקיץ, יחזקאל ז']! רוב העולם הולך להיגמר [ישעיה ד' ג', דברים ד' ג']. ואנחנו רוצים לשרוד [ב"ק ג:]. ואנחנו רוצים לקבל משיח צדיקנו. אי אפשר להמשיך, אי אפשר להמשיך ככה. אז חייבים לחזור בתשובה [צפניה ב', לחזור לה'. אנחנו צריכים באופן חיצוני להשתנות, וגם פנימית צריכים להשתנות [תענית ר"פ ב', רמב"ם הל' תשובה פ"ב ה"ד].

אנחנו צריכים לבטוח בה' במאה אחוז - ולא בשום דבר אחר [בטוחו בה' עדי עד]. זוה"ק וארא כב]. כי נגיע לזמן שלא יהיה לנו את הדברים הבסיסיים. ורק על ידי תפילה וקירבה לאמת, נקבל, ונוכל לשרוד. כמו היהודים שיצאו מצרים. ואם אנחנו לא נסמוך על הקב"ה, נתחיל להתבלבל,

נתחיל להיכנס לפאניקה, אז אנחנו נפסיד. היהודים האמיתיים שיכנסו לפאניקה, להיסטריה, לא לדעת איפה לרוץ, איפה לחפש להציל את עצמם - הם יסבלו מאד [דברים כ"ח ס"ח]. אבל יהודי-אמיתי שמד בהר סיני, הוא יצטרך רק לשבת, או לעמוד, להתפלל לה', לקבל עול מלכות שמים, ולדעת באמת שכל מה שה' עושה לנו זה לטובתנו [משלי ג' י"ב, 'חזה"ל ש' הביטחון פ"ה], ולהשתדל לפתח ברגעים האלה הקשים את הביטחון והאמונה בקב"ה שהוא הכל יכול [ס' נפש החיים' שער ג' פ"ב].

ואם אנחנו רוצים לשרוד - צריכים לדעת שאנחנו חיים רק בשביל דבר אחד, זה - לעשות את רצון ה' [שְׂבָרָנוּ לְכוּדוֹ]. לא בגלל שום סיבה אחרת, ואם אנחנו לא משתדלים לעשות את זה - אין לנו שום זכות להיות בעולם הזה, ח"ו [כיי זה פל האדם', קהלת י"ב].

עכשיו הולכים להיות דברים מאד קשים. גם נפילה קשה של הכלכלה בכל העולם [ישעיהו ב', ע"ש. ר' גליון 71]. וגם לא יהיה לנו מה לאכול, מה לשתות, הכל-הכל-הכל, החשמל, כל מה שאתם חושבים שהאדם צריך בשביל לחיות - לא יהיה. [ראה עלון 73: 'עולם ללא חשמל'] ובח"ל המצב יהיה הרבה יותר קשה מאשר בארץ. אבל היהודים שהם לא כ"כ יהודים, יחשבו וזה יראה שדוקא ישראל בסכנה [גליון 69]. וזה דוקא לא יהיה נכון. כי כמו בחו"ל. בחוץ - שני שליש של העולם יחרב! אמרנו את זה הרבה פעמים. זה נבואה, זה חייב להיות [ונאמנים דברך], ברכות ההפטרות: **שליש העולם יחרב!** [זכריה י"ג, ור' ירמיהו מ"ט י"ח] אבל לא ישראל [צברה ציון תהיה פליטה], לא ארץ ישראל. אבל לפני שזה קורה - זה יראה אחרת, ונפחד מאד. אבל העיר יברחו מכאן. יפחדו מאד. ויחלטו שאפשר לברוח. ואי אפשר יהיה לברוח, אין כזה דבר [תהלים ס"ו פ"ז, תפילות ימים נוראים].

יהודים אמיתיים צריכים לשבת בשקט [מזמור מ"ו], להגיד תהלים [שם ק"ו מ"ד], לבטוח בה', ולשמוח שזה כבר הסוף. ברוך ה', כבר לא הסוף של הגלות הארוכה הזו. ולא רק זה. יהיה לנו הרבה סבל בזמן מאד קצר. הסבל הזה - זה יהיה הסבל של כל הזמנים, של כל הגלות, בזמן קצר ביותר [דניאל י"ב: 'וְהָיְתָה עֵת צָרָה... וְכֵן מִמּוֹר ק"ז נתייחד ע"ז כמבואר]. אבל היהודים המאמינים לא יסבלו. יהיה להם כל מה שהם צריכים. הם לא יהיו רעבים, והם לא יהיו צמאים [ישעיהו מ"א: 'לֹא יָרְעֵבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ...']. הם לא יסבלו. אמנם לא יהיו מסעדות, ולא יהיו להם כל מיני ברכות שחיה וכו' ואני לא יודע מה. אבל מה שיהודי צריך - יהיה לו [וְהוּא יְבַלְבֵּל]. ור' פי' הגר"א משלי ג' ה'.

העיקר לבטוח בהשם. להיות עם השם ולבטוח בו - זה העיקר [פי' הגר"א שם כ"ב מ"ט]. ולא לשכוח: עכשיו אתם באימונים. מאמינים את עצמכם לזמן הקשה יותר. ואפילו שיש צרות - תבטחו בה'. הוא הכל יכול. הוא מביא, הוא נותן לנו צרות רבות - כדי שנעשה אימונים בביטחון בה' [ור' ירושלמי ברכות פ"ה ה"א]. ולא לעזוב, רק לבטוח. [חבוק ב': 'וְצַדִּיק בְּאִמּוּנָתוֹ יִחַזְקֵהוּ'. צריך לעשות מצוות, וקבלת עול מלכות שמים וכו', ובעיקר - לבטוח בה'. לא לשכוח. 'אשרי איש שלא ישפח', רבנו יונה שער"ת ג', כ"ז].

ש. האם צריך לאגור מים ומזון?
ת. אפשר לקנות ששיה של מים ושל פריכיות אורז או עוגיות או מה שאתם אוהבים, תעטפו את זה שלא יראה מה שיש בפנים, וכשרוצים לשתות - פשוט למזוג וה' יעזור, וכשרוצים לאכול - להכניס יד ולהוציא בלי להסתכל בפנים ולא לספור כמה שיש. כמו היהודים שיצאו מצרים, היה להם הרבה זהב, אבל רק קצת בצק לאכול. וזה הספיק להם ארבעים יום עד שקבלו את המן. הם לא היו רעבים והיה להם מספיק ויטמינים.

ניתן לשמוע מסרים בטלפון: 03-977-00-77

לעורך רחמי שמים, עצרות תשובה ותפילה נערכים בכותל וברחבי הארץ מידי ערב ר"ח. פרטים בפרסומים. אנא, עזרו לנו להפיץ את האמת. עזרו לנו להציל עוד יהודים ולהביא את הגאולה ברחמים. המסרים שנלחמים חיים בדואר. טל 0527-111-333. דניאל: ברכה מיוחדת לכל מי שעוזר לנו להפיץ את האמת.